

TRĂIND, MURIND, ÎNGROPAT, ÎNVIIND, VENIND!

Dimineața, la Răsăritul Soarelui

Este dincolo de orice am putea exprima în limbi omenești, cum se simt inimile noastre astăzi, în timp ce ne-am adunat aici în cea mai solemnă dimineață sfântă.

Dimineața aceasta reprezintă momentul în care religia noastră a devenit reală deoarece a fost răsăritul din nou al Fiului Tău scump care a venit să răscumpere toată rasa umană. Doamne, în dimineața aceasta suntem aici, la celebrarea aceluia triumf măreț și suprem, care ne-a făcut mai mult decât biruitori ai morții, iadului și mormântului. Îți mulțumim că după toți anii aceștia care au trecut, noi ne adunăm încă dis-de dimineață în această zi de Paști, ca să ne închinăm, deoarece credem că El va veni din nou.

Te rugăm să ierți toate păcatele și fărădelegile care sunt înregistrate împotriva noastră, în timp ce ne mărturisim smeriți greșelile și acceptăm Ispășirea făcută de El pentru ele. Doamne, vindecă bolile din mijlocul nostru și ajută-ne în timp ce citim Cuvântul Tău, care este Temelia întregului Adevăr pe care ni l-ai dat, și prin care trăim și credem.

Te rugăm nu numai pentru grupul care s-a adunat aici, ci și în toată lumea, pentru că așteptăm reîntoarcerea Lui cu inimile pline de nerăbdare și dor. Astăzi, noi suntem în întuneric, în haos, ca atunci, și oricând un fanatic ar putea să apese un buton mic și toată lumea ar exploda.

Așa cum ne-au spus autoritățile, dacă ar fi un nou

război, va ține numai câteva ore. Oh! Astfel, astăzi suntem chiar la hotarul unui nou război. Atunci, Biserica stă pe țărmul celei mai glorioase învieri, fiindcă vom fi luați împreună cu sfinții adormiți ca să-L întâmpinăm pe Domnul în văzduh și să fim veșnic cu El.

Doamne, noi am venit să ne închinăm Ție. Primește-ne astăzi! Binecuvântează citirea Cuvântului Tău, cântarea cântărilor și predicarea Evangheliei, și primește rugăciunile celor pocăiți. Ascultă rugăciunea pentru bolnavi și primește gloria pentru Tine, pentru că Te rugăm cu smerenie, în Numele lui Isus, Fiul Tău. Amin.

Ne pare rău pentru că nu avem suficiente locuri pentru grupul acesta de oameni care au venit în dimineața aceasta devreme, din diferite biserici, din diferite state și națiuni, ca să se închine cu noi aici, în Tabernacol, în cea mai glorioasă zi de închinare.

Aș vrea să deschideți la Psalmul 22. Știu că acesta este mai degrabă un loc neobișnuit de citit pentru un serviciu de Paști, dar Dumnezeu este neobișnuit.

După acest serviciu, vom face pauză cam o oră, ca să puteți merge la micul dejun. Apoi, la nouă treizeci va începe serviciul de școală duminicală; și imediat după serviciu de școală duminicală, va fi un serviciu de botez în bazinul de aici.

Apoi, după-masă la ora șase, se vor da numere de rugăciune pentru serviciul de vindecare din seara aceasta. Astfel, dacă aveți pe unii dragi care sunt bolnavi și în nevoie, aduceți-i în seara aceasta aici, pentru că aceasta va fi ultima dată când vom face aceasta pentru o vreme. Dimineață

la ora cinci, voi pleca la Los Angeles și pe Coasta de Vest, pentru o serie de servicii.

Acum vom citi **Psalmul 22**:

„Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit și pentru ce Te depărtezi fără să-mi ajuți și fără s-ascuți plângerile mele?

Strig ziua, Dumnezeule, și nu-mi răspunzi; strig și noaptea, și tot n-am odihnă.

Totuși Tu ești Cel Sfânt și Tu locuiești în mijlocul laudelor lui Israel.

În Tine se încredeau părinții noștri; se încredeau și-i izbăveai.

Strigau către Tine și erau scăpați; se încredeau în Tine și nu rămâneau de rușine.

Dar eu sunt vierme, nu om, am ajuns de ocara oamenilor și disprețuit de popor.

Toți cei ce mă văd își bat joc de mine, își deschid gura, dau din cap și zic:

„S-a încrezut în Domnul! Să-l mântuiască Domnul, să-l izbăvească, fiindcă-l iubește!”

Da, Tu m-ai scos din pântecul mamei, m-ai pus la adăpost de orice grijă la țâțele mamei mele;

de când eram la sânul mamei am fost sub paza Ta, din pântecel mamei ai fost Dumnezeuul meu.

Nu Te depărta de mine, căci s-apropie necazul și nimeni nu-mi vine în ajutor.

O mulțime de tauri sunt împrejurul meu, niște tauri din Basan mă înconjoară.

Își deschid gura împotriva mea, ca un leu care sfâșie și răcnește.

Am ajuns ca apa care se scurge și toate oasele mi se despart; mi s-a făcut inima ca ceara și se topește înăuntrul meu.

Mi se usucă puterea ca lutul și mi se lipește limba de cerul gurii; m-ai adus în țărâna morții.

Căci niște câini mă înconjoară, o ceată de nelegiuiți dau târcoale împrejurul meu, mi-au străpuns mâinile și picioarele;

toate oasele aș putea să mi le număr. Ei însă pândesc și mă privesc;

Își împart hainele mele între ei și trag la sorti pentru cămașa mea.

Dar Tu, Doamne, nu Te depărta! Tu, Tăria mea, vino

degrabă în ajutorul meu!

Scapă-mi sufletul de sabie și viața din ghearele câinilor!

Scapă-mă din gura leului și scoate-mă din coarnele bivolului!

Voi vesti Numele Tău fraților mei și Te voi lăuda în mijlocul adunării.

Cei ce vă temeți de Domnul, lăudați-L! Voi toți, sămânța lui Iacov, slăviți-L! Cutremurați-vă înaintea Lui, voi toți, sămânța lui Israel!

Căci El nici nu disprețuiește, nici nu urăște necazurile celui nenorocit și nu-Și ascunde Fața de el, ci îl ascultă când strigă către El.

În adunarea cea mare, Tu vei fi pricina laudelor mele și-mi voi împlini juruințele în fața celor ce se tem de Tine.

Cei săraci vor mânca și se vor sătura, cei ce caută pe Domnul îl vor lăuda. Veselă să vă fie inima pe vecie!

Toate marginile pământului își vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul; toate familiile neamurilor se vor închina înaintea Ta.

Căci a Domnului este Împărăția: El stăpânește peste neamuri.

Toți cei puternici de pe pământ vor mânca și se vor închina și ei; înaintea Lui se vor pleca toți cei ce se coboară în țărână, cei ce nu pot să-și păstreze viața.

O sămânță de oameni îi va sluji și se va vorbi despre Domnul către cei ce vor veni după ei.

Aceștia vor veni și vor vesti dreptatea Lui, vor vesti lucrarea Lui poporului care se va naște.”

Fie ca Domnul să-Și adauge binecuvântările la citirea Cuvântului Său. Pentru ocazia din dimineața aceasta, aș vrea să iau cinci cuvinte, și în jurul lor voi încerca să exprim ceea ce este în inima mea, pentru voi închinătorii. Aceste cinci cuvinte sunt: „**Trăind, Murind, Îngropat, Înviind, Venind**”.

Cred că poetul a exprimat foarte bine aceasta în cântarea pe care a scris-o:

Trăind El m-a iubit. Murind, El m-a salvat.

Îngropat, El mi-a dus păcatele departe.

Înviind, El m-a îndreptățit gratuit veșnic.

Într-o zi va veni, oh, ce zi glorioasă!

Niciodată nu a fost trăită o viață ca a Lui, deoarece când s-a născut, El a fost Dumnezeu manifestat în carne. El a fost expresia a ceea ce este Dumnezeu Tatăl, și pentru că Dumnezeu Tatăl este dragoste, Isus a fost expresia deplină a dragostei. El a fost dragoste chiar din clipa când mânuțele Lui de copilăș au atins obrajii frumoși ai mamei Lui. El era dragoste.

Eu cred că aceasta este ceea ce nu recunosc să vadă astăzi mulți: că El este dragoste. *„Dumnezeu este dragoste, și cei ce iubesc sunt născuți din Dumnezeu.”* (1Ioan 4.2).

„Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, care este de neiubit, încât a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă Viața veșnică.” (Ioan 3.16).

Când a fost aici pe pământ, El Și-a exprimat dragostea în atât de multe feluri, încât este indiscutabil faptul că El a fost cea mai iubitoare creatură care a trăit vreodată. Mă gândesc că în viața Lui, El L-a exprimat pe Dumnezeu, iar singura cale prin care Dumnezeu Se poate exprima înaintea oamenilor este dragostea. El a arătat aceasta cel mai bine când a fost prinsă una dintre cele mai rele femei din vremea Lui. Ei au găsit-o vinovată și nu avea nici o cale de scăpare pentru că fusese prinsă în adulter. Astfel, au târât-o înaintea Lui și I-au zis: „Tu ce zici despre ea?” Dar când S-a întors spre ea, El i-a zis: „Eu nu te condamn. Du-te și nu mai păcătui.” În loc s-o arunce în stradă ca să fie omorâtă cu pietre, să i se ia viața, inima Lui gingașă, bună și iubitoare S-a oprit la păcatul săvârșit de ea și a zis: „Eu nu te condamn. Du-te și nu mai păcătui.”

Mă gândesc că atunci când a fost în drum spre mormântul lui Lazăr, acela a fost un timp mare când El a exprimat ceea ce era Dumnezeu pentru ființele umane. El nu este numai un Dumnezeu care poate ierta

și cel mai josnic păcat care se poate comite, care ia vina și-i face pe păcătoși nevinovați prin dragostea Sa iertătoare, ci este încă preocupat de noi și după ce moartea ne-a pus în tăcere. Cred că cel mai bine, El a exprimat aceasta cu Maria și Marta, când moartea a intrat în casa lor și a luat viața unei persoane dragi. Fiind Dumnezeu, în timp ce mergea spre mormânt El știa că îl va învia din morți, știa că I S-a spus că în Cuvintele Lui stătea puterea de a-l învia din mormânt, dar când le-a văzut pe Marta și pe Maria și pe cei care l-au iubit pe Lazăr, plângând, a plâns și El. Așa spune Biblia. Ce era aceea? Marea Lui inimă iubitoare! Când a văzut că oamenii aceia, prietenii Lui, erau în necaz, S-a întristat și El.

Sunt foarte fericit pentru că El poate fi găsit între cei cu inima frântă. El nu ne părăsește în îngrijorările noastre, ci stă alături de noi când toți au eșuat și ultimele speranțe au ajuns la capăt; El este încă Dumnezeu și ne iubește. El a fost exprimarea lui Dumnezeu.

Oh, și cred că El dorește ca copiii Lui să fie atât de uniți cu Duhul Sfânt, încât să putem merge la fiecare om aflat în încercări și probleme și să-i dăm exprimarea îndurării Lui care curge din inimile noastre născute din Duhul Său; să reflectăm în biserică dragostea Dumnezeului celui viu. Aceasta exprimă bine ceea ce a spus El sau ceea ce a scris poetul: „Trăind, El m-a iubit.”

Felul în care S-a reprezentat Dumnezeu pe Sine în Isus Hristos, a arătat că El a făcut aceasta pentru toată rasa umană. El Și-a exprimat gândul cu privire la rasa umană, adică să-i ierte și să-i iubească pe cei ce erau de neiubit.

În dimineața aceasta de Paști, mă întreb cât de jos am căzut din aceasta. Noi i-am iubit pe cei care ne iubesc, dar El i-a iubit pe cei care nu l-au iubit. El a fost Cel mai mare, prima Reprezentare a dragostei care a atins cândva pământul, pe cei ce i-a iubit. Nimeni nu poate iubi vreodată ca El, și nimeni nu a fost urât

vreodată ca El. Ei L-au urât, L-au disprețuit și L-au respins, dar aceasta nu l-a oprit dragostea. Când a fost atârnat pe cruce, după Viața pe care a trăit-o, după ce a făcut numai lucruri bune, iertându-i pe cei vinovați și vindecând bolnavii, când... Și-a dat ultima respirație, cu scuipatul scârbos al batjocoritorilor pe fața Lui sfântă, El a strigat dintr-o inimă plină de dragoste: „*Tată, iartă-i că nu știu ce fac!*”

El putut să-i înțeleagă. Fiind Dumnezeu, El ne înțelege. De aceea poate să ne iubească atunci când suntem de neiubit, pentru că El este Dumnezeu și ne înțelege.

„Trăind, El m-a iubit.” Niciodată nu a fost trăită o viață ca aceea, pentru că Viața Lui a fost înfășurată în dragoste.

„Murind, El m-a salvat.” În grădina Eden, laHVeH Dumnezeu a cerut o moarte, pentru că pedeapsa păcatului este moartea și nu se putea face nici o modificare. Nu era nici o posibilitate de schimbare. Dumnezeu este suveran și infinit, El este Judecătorul tuturor cerurilor și al pământului, iar pedeapsa păcatului este moartea. Dar nimeni nu a putut plăti prețul pedepsei pentru altul. Chiar dacă un om ar putea muri pentru altul, și el este vinovat de la început; niciunul nu poate să-l ajute pe celălalt, deoarece toți am fost vinovați. „*Suntem născuți în păcat, zămisliți în fărădelege și venim în lume prin minciună*”, de aceea, nu a existat nicăieri nici o rază de speranță. Dumnezeu ne-a condamnat la moarte și orice creatură care s-a mișcat cândva pe pământ a fost sub această condamnare. Pot să se ridice oameni neprihăniți și să facă lucruri mari, dar ei au fost păcătoși de la început.

Exista o singură cale prin care se putea plăti prețul păcatului, iar aceasta a fost moartea lui Dumnezeu Însuși. Dar fiind Duh, Dumnezeu nu putea muri, de aceea, a coborât într-un trup de carne și S-a exprimat pe Sine Însuși într-o Viață de dragoste; a luat toată bunătatea și a dat-o de bunăvoie ca Sacrificiu suprem, ca să poată îndepărta vina celor vinovați.

Noi toți eram păcătoși și nu aveam nici o cale prin care să fim salvați cândva, dar El a venit, nu numai ca să fie văzut pe pământ, ci ca să moară ca Jertfă.

Abel a manifestat-o când i-a adus lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain; când a așezat mielul pe stâncă, cu o bucată de viță de vie înfășurată în jurul gâtului. Mielul acela a stat pe stâncă, iar el i-a dat gâtul pe spate și i l-a tăiat cu o piatră; mielul a sângerat și a murit, iar sângele a stropit și a murdărit șuvițele lui micuțe. Abel a prefigurat acolo Calvarul.

Când Mielul lui Dumnezeu, ucis de la întemeierea lumii, a venit să ia locul păcătoșilor vinovați, și a fost zdrobit, lovit, batjocorit și făcut de răs, suferind o moarte cum nu putea suferi nici o creatură, ci doar Dumnezeu Însuși, șuvițele îi atârnav pe umeri pline de Sângele care picura pe pământ, arătând cât de oribil este păcatul pentru care a trebuit să moară El Însuși ca să răscumpere omul dintr-o viață de păcat. Nimeni altcineva nu putea muri așa; nimeni nu ar putea rezista la o astfel de moarte. *„Când l-a străpuns coasta, de acolo a ieșit sânge și apă.”* (Ioan 19.34).

Cu câțva timp în urmă, am vorbit cu cineva despre aceasta. Era un om de știință și mi-a spus:

„Există o sigură posibilitate ca să se întâmple aceasta, și aceasta este că El nu a murit din cauză că a fost străpuns de sulița romană și nici din cauza pierderii de sânge, deoarece avea Sânge în trupul Său. Deci, El nu a murit din cauza suliței romane, nici a cuielor care i-au străpuns mâinile sau a coroanei pe care l-au pus-o pe cap, ci a murit de mâhnire, pentru că a venit la ai Săi și ai Săi nu l-au primit. El a murit cu inima frântă, pentru că tocmai omul pe care l-a făcut și pentru care a venit să moară ca să-l răscumpere, l-a scuipat în față și l-a respins.”

Cu opt sute de ani înainte de a se întâmpla, David a strigat cu același Glas cu care a strigat El la Calvar: „Dumnezeu Meu, pentru ce M-ai părăsit?” Ce

lucru cumplit face păcatul: îl separă pe om de Dumnezeu! Astfel, El a fost Jertfa pentru păcat care trebuia să Se ofere de bunăvoie pentru păcatele noastre, iar pentru aceasta, a fost separat din Prezența lui Dumnezeu. Păcatul L-a separat. Dumnezeu a pus păcatele noastre asupra Lui și a fost despărțit de Dumnezeu, de aceea, a strigat: „Pentru ce M-ai părăsit?”

El a văzut că poporul L-a uitat și a venit să fie Salvatorul lor și să le ofere Viața, dar ei L-au respins. Aceasta L-a întristat atât de tare încât apa și Sângele s-au separat în trupul Său.

Omul nu va ști niciodată ce este aceasta. De aceea, nu poate exista niciun om care să moară așa. Nu contează cât de mult sunteți chinuiți, cum vă pun picioarele în butuci, pot să vă taie în bucățele sau să vă ardă centimetru cu centimetru, voi nu puteți muri de moartea aceea pentru că nu sunteți alcătuiți în felul acela. El trebuia să fie mai mult decât un om, trebuia să fie Dumnezeu. Gândiți-vă că Dumnezeu a murit; El a murit cu inima frântă, atât de mâhnit din pricina lumii, încât în trupul Lui au avut loc reacții chimice care nu s-ar putea întâmpla în voi. Voi nu puteți suferi așa, nu există nici o cale să aveți o astfel de întristare. Deci, exista Unul singur care putea face aceasta, și El a făcut-o.

Acea Viață scumpă care nu a știut nimic altceva decât să iubească și să facă bine, a atârnat acolo între ceruri și pământ, a fost atârnat gol și plin de rușine. Mă gândesc că dacă voi ați fi goi, nu ați simți rușinea pe care a simțit-o Dumnezeu când a stat atârnat acolo. Știu că pe crucifix El este cu un lucru mic pus la mijloc, ca și cum L-ar fi acoperit, dar nu l-au pus nimic. Acel lucru este pus doar pe crucifix, a fost pus de artist, dar ei l-au smuls hainele de pe El. El a avut o cămașă, dar ei au rupt-o de pe El și au tras la sorți pentru ea. El a fost rușinat până la culme, și deși era Dumnezeu a trebuit să suporte scuipatul păcătoșilor pe fața Lui. Plin de umilință, El a trebuit să moară în fața mulțimii dezbrăcat de hainele Sale,

gol. Acest lucru a avut un asemenea efect asupra Lui, încât apa și Sângele s-au separat. Cred că poetul a exprimat foarte bine aceasta când a zis:

În mijlocul pietrelor topite și a cerurilor
întunecate,

Salvatorul meu Și-a aplecat capul și a murit.

Dar perdeaua ruptă a deschis calea spre bucuriile
Cerului

Și o zi nesfârșită.

Sigur, El a trebuit s-o facă. Mahrama a atârnat între
om și Dumnezeu, și acea mahramă deschisă a descoperit calea spre bucuriile
Cerului și ziua nesfârșită. Calvarul înseamnă ceva, înseamnă mai mult decât
putem exprima. Sigur.

Trăind El m-a iubit. Murind, El m-a Salvat.

Îngropat, El mi-a dus păcatele departe.

Acela a fost condamnat acum. Păcatul nu mai are de ce
să se țină. Când El a strigat la cruce: „S-a terminat!”, păcatul a murit și acum
este mort. S-a terminat cu el, este fără putere, fără viață. Gândiți-vă la aceasta,
oamenilor. Păcatul, dușmanul ființelor umane este mort și fără viață, nu mai
are efect. Nu mai poate face nimic. Nu-i de mirare că soarele și-a închis viziunea,
stelele nu mai străluceau, pământul s-a înnegrit, și tot a fost răscumpărat.

Acum este mort, este îngropat, este fără viață. Nu mai are viață în El și trebuie să fie îngropat. Ce a fost îngropat? Trupul lui Dumnezeu a fost îngropat, pentru că El a fost Jertfa pentru păcat. Acela a fost Mielul ars de focul nelegiurii. Acel Miel fără păcat care nu a cunoscut păcatul, pentru că Dumnezeu nu a înfăptuit răul; Viața Lui a fost dată și acolo a atârnat acea Jertfă pentru păcat.

„Îngropat El mi-a dus păcatele departe.” El a trebuit să fie îngropat. Trupul, Jertfa pentru păcat trebuia să fie îngropată.

De aceea, după un timp, mulți vor merge unul după altul la acest bazin, ca să fie botezați în Numele lui Isus Hristos. De ce? Pentru că s-a întâmplat ceva, pentru că Duhul care a ieșit din acel trup, când El a strigat: „S-a terminat!”, a condamnat păcatul în trupurile noastre, iar noi trebuie să-l îngropăm, ca să nu mai fie amintit. Sunt foarte bucuroși pentru aceasta.

Când se îngroapă ceva, se ascunde, nu se mai vede.

„Și îngropat, El mi-a dus păcatele departe.”

Dumnezeu nu mai poate vedea păcatele noastre pentru că sunt îngropate. Unde sunt îngropate? În Marea uitării. Gândiți-vă la Marea Uitării. Dumnezeu nu-și mai poate aminti de ele pentru că sunt moarte și îngropate, sunt scoase din memoria lui Dumnezeu.

El a fost de asemenea, în această „îngropare,” El a reprezentat. Ei au avut o jertfă pentru păcat pentru curățirea altarului. Și acea jertfă pentru păcat a fost că ei au luat două capre, una a fost junghiată, iar cealaltă capră, capra vie, a

purtat păcatele caprei moarte asupra ei. Amintiți-vă că Isus a fost o Oaie. El a fost un Miel, dar în cazul acesta a devenit o capră. El a fost neprihănit pentru că a fost Dumnezeu, Oaia, dar a devenit o capră, păcat, ca să poată fi o Jertfă pentru păcat pentru mine și pentru voi: dintr-o Oaie, a devenit o capră.

Astfel, Isus a fost reprezentat în ambele animale, în ambele capre, pentru că una, El, a murit pentru ispășire, iar peste a doua, peste capra care scăpa, au fost puse păcatele ispășirii, ea a luat păcatele oamenilor și s-a dus departe în pustie, să ducă păcatele oamenilor. Ce era aceasta? Moartea și îngroparea Domnului nostru Isus. Murind!

Trăind, El m-a iubit.

Murind, El m-a salvat.

Îngropat, El a dus păcatele mele departe.

El a luat păcatele oamenilor asupra Lui Însuși și le-a dus până în cel mai de jos loc al iadului. El a fost Jertfa pentru păcat, a avut păcatele oamenilor asupra Lui și a murit pentru ei. Și de asemenea, păcatele noastre au fost puse asupra Lui și El le-a dus atât de departe încât Dumnezeu nu le mai poate vedea. Gândiți-vă la aceasta!

Oh, Biserica ar putea striga: „Aleluia pentru un astfel de Salvator!”

Nu numai că păcatele noastre sunt iertate, dar ele sunt îngropate în Marea Uitării, ca să nu mai fie amintite în continuare.

„Îngropat, El a dus păcatele noastre departe.”

Ele nu mai pot fi amintite pentru că s-au dus. Ele sunt departe de ochii lui Dumnezeu, sunt paralizate; ele sunt divorțate, aruncate, iar Dumnezeu nu-și mai amintește de ele. Ce? Biserica ar trebui să se bucure în dimineața aceasta, știind că păcatele noastre nu vor mai fi amintite. Ele sunt puse în Marea Uitării, într-un mormânt, dincolo de orice înviere. Ele sunt moarte pentru veșnicie și uitare, sunt atât de departe ca și cum nu s-au întâmplat niciodată.

Murind, El m-a salvat.

Dar îngropat, El mi-a dus păcatele departe.”

Ele s-au dus departe, în Marea Uitării. Oh! Știm că lucrurile acestea sunt cele mai sigure de crezut între noi, sunt cel mai sigur Adevăr, pentru că sunt Adevărul lui Dumnezeu. Toate lucrurile acelea mari au fost dincolo de cuvintele umane și niciodată nu ne vom putea exprima mulțumirea pentru ele.

Oh, Paștele acela!

Înviind, El m-a îndreptățit veșnic.”

Trăind, El m-a iubit. Murind, El m-a salvat.

Îngropat, El mi-a dus păcatele departe. (Acesta este adevărul).

„Înviind, El m-a îndreptăţit veşnic, fără plată.” Ce a fost acea înviere? Chitanţa lui Dumnezeu, că toate notele de plată au fost plătite.

„Înviind, El m-a îndreptăţit veşnic.” Oh, ce Salvator! Înviind! Ce a făcut Dumnezeu? Un om poate suferi, poate muri şi poate fi îngropat, dar Paştele a fost cea mai mare dintre toate, pentru că a fost aprobarea lui Dumnezeu: „Acela-i El! Legea Mea S-a îndeplinit, cerinţa Mea a fost îndeplinită!” Şi L-a înviat din morţi!

„Înviind, El m-a îndreptăţit să fiu veşnic liber.” Binecuvântat fie Numele Lui!

Nu-i de mirare că aceasta ne emoţionează! Nu-i de mirare că inima umană nu o poate cuprinde! Oh, cu credinţa noastră biruitoare putem sta acolo şi să zicem: „Suntem îndreptăţiţi veşnic, gratuit, pentru că El a murit şi a fost îngropat, dar Dumnezeu L-a înviat din nou în dimineaţa de Paşti.” Apoi, Dumnezeu a arătat că a acceptat toate lucrurile pe care Le-a făcut. Orice lucru este plătit, este gratuit, de aceea, puteţi merge liberi!

„Înviind, El m-a îndreptăţit veşnic, gratuit.” Oh, nimeni nu poate şti, niciodată nu se poate gândi la acea zi măreaţă când El a înviat! Şi Îngerii au văzut-o. În Cerurile cerurilor, Îngerii au cântat laudele lui Dumnezeu şi s-au bucurat; în timp ce sfinţii Vechiului Testament au strigat „Aleluia!”, în Paradis,

„Înviind, El ne-a îndreptăţit.” Cerurile s-au scuturat, pământul s-a scuturat, Paradisul s-a scuturat şi Cerul s-a scuturat, când Glasul acela puternic a strigat: „El a înviat din mormânt!”

„Înviind, El m-a îndreptăţit veşnic.” Oh, vai! Astfel,

sfinții care mor în El pot cânta aceasta privind, Dincolo, la ceea ce a făcut El prin harul Său uimitor. Vedeți? Aprobarea pecetluită a lui Dumnezeu.

Isus a zis: „Încă puțin și lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că voi învia din morți și voi fi cu voi, chiar în voi,

până la capătul lumii, ca o confirmare că ceea ce a spus Dumnezeu este adevărat, și că ceea ce spun Eu este adevărat.”

„Voi veni în forma Duhului Sfânt, Îmi voi face locuința cu voi și voi trăi veșnic cu voi.” Astfel, sfinții care au nădejdea învierii în inima lor, pot cânta această cântare:

În dimineața acea
strălucită fără nor,

Când morții în Cristos vor
învia,

Și gloria acelei părți a învierii
Lui;

Când aleșii Lui se vor
aduna la Casa lor, dincolo de cer,

(Cu o Asigurare perfectă,
cu Pecetea lui Dumnezeu, cu o invitație scrisă de Dumnezeu Însuși).

Când se vor chema Numele
acolo sus, voi fi acolo. (Oh, vino curând)!

Oh, nu-i de mirare că ei au zis:

Trăind, El m-a iubit. Murind, El m-a salvat.

Îngropat, El mi-a dus păcatele departe. Oh!

Înviind, El m-a îndreptățit veșnic, gratuit.

Păcatele sunt iertate. Toate jertfele acestea ar fi putut fi un mit, toate aceste jertfe ar fi putut da greș. Dar în dimineața de Paști, când El a înviat, Dumnezeu a dovedit că L-a acceptat. Nu-i de mirare, că aceasta aduce în inima umană un „Aleluia!” Nu-i de mirare că Aceasta îi face pe oameni să stea în fața morții! Aceasta face oamenii să numească lucrurile care nu sunt, ca și cum ar fi! De ce? „Înviind El m-a îndreptățit.” De unde știți că El a înviat? Pentru că El este înviat în inimile noastre și ne-a îndreptățit veșnic, gratuit!

Patruzeci de zile mai târziu, în timp ce El stătea de vorbă cu copiii Lui, gravitația a început să-și piardă puterea. Lucrările s-au încheiat. Pedepsa s-a plătit. El avea în mână Chitanța, acceptarea lui Dumnezeu. El avea copiii, Biserica, credincioșii. Tot păcatul a fost biruit și cărarea a fost deschisă. El nu mai putea sta pe pământ. Ce ne ține aici? Gravitația. Gravitația a început să se frângă, și-a pierdut puterile. De ce? Pentru că s-a terminat.

Ce s-a întâmplat? El începe să se ridice de pe pământ.

„Duceți-vă

în toată lumea și predicați Evanghelia la orice făptură,” aceasta a fost porunca rostită de buzele Lui.

„Duceți-vă

în toată lumea și predicați Evanghelia la orice făptură.

Cel ce crede și se botează va fi mântuit, cel ce nu crede va fi osândit.

Și aceste semne

îi vor însoți pe cei ce vor crede: În Numele Meu vor scoate duhuri rele; vor vorbi în limbi noi; dacă vor lua șerpi în mână sau vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma. Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoșa.

Pentru că Eu trăiesc...

Gravitația a fost ruptă de la Mine. Păcatul nu mai are putere pentru că am murit pentru voi. Dumnezeu a dovedit-o, și a dat Chitanța învierii. Și pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi! Într-o zi Mă voi întoarce.”

Într-o zi El va veni, oh, ce zi glorioasă! Apoi, unul...

Trăind, murind, îngropat, înviind,

venind, nădejdea Bisericii astăzi!

Trăind, El m-a iubit. Murind, El m-a salvat.

Îngropat, El mi-a dus păcatele departe.

Înviind, El m-a îndreptăţit gratuit pentru veşnicie.

Într-o zi va veni, oh, ce zi glorioasă!

Ce era aceasta? Cinci lucruri în cinci litere:
J-e-s-u-s.

Trăind, El m-a iubit. Murind, El m-a salvat.

Îngropat, El mi-a dus păcatele departe.

Înviind, El m-a îndreptăţit gratuit pentru veşnicie.

Într-o zi va veni, oh, ce zi glorioasă!

Noi aşteptăm a doua Sa venire!

În dimineaţa acea strălucită fără nor,

Când morţii în Cristos vor învia,

Şi gloria acelei părţi a învierii Lui;

Când aleșii Lui se vor aduna la Casa lor, dincolo de cer,

Când dincolo se vor citi numele din sulul Cărții

Eu voi fi acolo.

De ce? Pentru că am Chitanța. El a înviat! De unde știi?
El trăiește în inima mea. El trăiește în inima bisericii lui credincioase.

Gândiți-vă la aceasta, prieteni. Bazinul va fi gata în câteva momente, apa este caldă pentru serviciul de botez, imediat ce ne vom întoarce.

Să ne plecăm capetele doar un moment.

Mă întreb dacă astăzi este în mijlocul nostru cineva, unul sau mulți care nu au apreciat suficient această Jertfă, dar acum vor s-o accepte? Ați vrea să fiți amintiți în rugăciune, ca Dumnezeu să vorbească deosebit inimii voastre, ca să-l acceptați Jertfa pentru curățirea sufletului vostru?

Amintiți-vă că astăzi sărbătorim nu doar un timp în care se poartă pălării noi și haine noi; care sunt în ordine, sunt un simbol pentru ceva nou. Dumnezeu a făcut ceva nou, deci este în ordine. Dar nu este numai aceasta.

Nu aceasta este însemnătatea Paștelui. Frate, Paștele nu înseamnă vânătoare de iepuri, ouă sau iepurași, puișori albi și alte lucruri de felul acesta. Paștele este un triumf, este biruința pe care Dumnezeu a revărsat-o peste pământ înviindu-Și propriul Fiu din morți. *„Ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă Viață veșnică.”*

Învieria poate fi în propria voastră viață. Dacă nu ați primit-o încă, n-ați vrea să ridicați mâna spre El în această dimineață, în timp ce aveți capetele aplecate, și să spuneți: „Dumnezeule, amintește-mă, ca acea Viață a învierii să poată veni în inima mea.”

Ați vrea să vă ridicați mâna și să ziceți: „Roagă-te pentru mine, frate Branham, în timp ce îmi ridic mâna”?

Domnul să te binecuvânteze. Domnul să te binecuvânteze.

Mai este cineva care vrea să ridice mâna și să spună: „Roagă-te pentru mine, frate, pentru că vreau să accept această Viață a învierii.”?

În dimineața aceea strălucitoare și fără nor,

(Gândiți-vă la aceasta în timp ce...)

...Cristos vor învia,

Și gloria acelei părți a învierii Lui;

Când cei aleși se vor aduna Dincolo, la celălalt Țărm,

Când sulul se va citi Dincolo, voi fi acolo.

Când sulul se va citi Dincolo,

Când sulul se va citi Dincolo,

(Dacă nu sunteți siguri, corectați-o acum.)... chemate
Dincolo,

Când sulul se va citi Dincolo, voi fi acolo.

Să lucrăm pentru Învățătorul din... (Aceștia sunt sfinții,
noi)...

...soarele...

Să vorbim...

Acum, voi care sunteți creștini, ați vrea să-l faceți o
juruință lui Dumnezeu, să lucrați mai mult?

Haideți jos! Ridicați-vă mâna spre El.

...Sulul se va citi Dincolo, voi fi acolo. Domnul să
vă binecuvânteze.

Când sulul se va citi Dincolo,

Când sulul se va citi Dincolo,

Când sulul se va citi Dincolo, voi fi acolo.

Dumnezeule drag, Tu ai văzut fiecare inimă de aici, și știi motivele și obiectivele lor. Mă rog pentru har. Dumnezeule, fie ca mila Ta să li se arate acestor oameni care au venit în dimineața aceasta pentru această oră de închinare. Ei au venit în locul acesta ca să audă Cuvântul Tău, în timp ce L-am vorbit.

Niciodată nu a fost o Viață ca a Ta.

Murind, Tu ai fost singurul Care ai putut muri în felul acela. Când ai fost îngropat, ai dus păcatele noastre departe; având păcatele oamenilor asupra Ta, le-ai dus în Marea Uitării. Dar, înviind, ne-ai îndreptățit, gratuit, pentru totdeauna, iar astăzi stăm așteptând Venirea Ta.

Dumnezeule, binecuvântează-i. Ajută-ne, pentru că ne dăm seama că nu avem prea mult timp, că ea este chiar la ușă. După cum spun oamenii de știință, s-ar putea ca de acum într-o oră să nu mai existe nici o națiune.

Dumnezeule, în dimineața aceasta de Paști, ne rugăm în timp ce stăm în pragul venirii Tale, nădejdea Bisericii. Doamne, multe mii zac acolo în țărâna pământului, așteptând ceasul acela. Sufletele lor de sub altar, strigă: „*Până când, Doamne? Până când?*” Dumnezeule, mă rog ca Tu să ne vorbești, și fie ca noi să ne amintim că nu contează ceea ce am făcut aici pe pământ, că acest lucru este foarte mic. Singurul lucru pe care-l putem face acum, este să așteptăm Venirea Ta și să spunem tuturor

despre ea. Mesajul este urgent. Fie ca noi să-L dăm oamenilor, repede, ca Tu să poți veni curând.

Înainte ca aceste bombe și aceste rachete, despre care vorbesc ei, să cadă pe pământ cu miile, ca ploaia, Tu ai promis, Doamne, că vei veni să-ți iei copiii. Înseamnă că în orice minut, ar putea fi o înviere, un Paști pentru Biserică; o înviere din această viață păcătoasă spre Viața veșnică, prin Isus Hristos.

Ascultă-ne rugăciunile, iar astăzi, în timp ce mergem în alte servicii, la învățătura școlii duminicale, vorbește-ne din nou, o, Doamne, și fie ca multe inimi să fie avertizate supranatural.

Fă ca în dimineața aceasta de Paști, ei să vină cu grămada la acest bazin ca să fie îngropați cu Domnul Isus, acceptându-l Jertfa. Indiferent la ce biserică aparțin ei sau cu ce sectă religioasă au părtășie, aceasta nu înseamnă nimic, ci întrebarea este: au acceptat ei acea Jertfă?

Mărturisesc ei că nu sunt buni și că Isus Hristos a fost singurul Bun? El a murit pentru noi, în locul nostru; a luat păcatele noastre și le-a îngropat, iar noi stăm singuri în El. Bisericile noastre nu ne pot îngropa păcatele, propria noastră viață nu ne poate îngropa păcatele, dar Hristos a îngropat păcatele noastre în Marea Uitării. Dumnezeuule, îngăduie ca aceste lucruri să fie glorioase în ochii Tăi.

Apoi, fie ca în seara aceasta, să vii, Doamne, în puterea învierii Tale și să scuturi acest locaș cum nu a mai fost scuturat niciodată. Îngăduie să se facă semne și minuni, și repetă ce s-a întâmplat cu câteva duminici în urmă, când bolnavii și chinuiții au fost vindecați în chip minunat. Ne rugăm să se repete din nou și în seara aceasta, pentru gloria Ta,

Doamne.

Iartă-ne fărădelegile, Doamne, și îngăduie ca acesta să fie un Paști adevărat pentru unii din noi; să fie un Paști real pentru toți. Lasă ca cei care nu au cunoscut niciodată ce sunt binecuvântările de Paști, să trăiască aceasta astăzi și astfel, Hristos să învie în inima lor, cu o nădejde nouă, cu o Viață nouă. Îndreaptă-i spre Calvar, pentru că o cerem în Numele lui Isus. Amin...

...Câți dintre voi îl iubesc pe Domnul? Ridicați mâna. Oh,

vai, este minunat!

Am auzit că ați adus copilul pentru dedicare, frate McDowel. Vei fi din nou la serviciul de școală duminicală? Poți? Bine, ar fi bine. Atunci vom dedica copiii și așa mai departe, dacă nu te superi. Este bine.

Astfel, vom elibera adunarea în câteva momente, ca să puteți merge să luați micul dejun, apoi vă veți întoarce din nou. Suntem fericiți că ați fost aici.

Să ne ridicăm și să cântăm pe care am cântat-o cu câteva momente în urmă:

„În acea strălucită zi fără nor...” Câți aveți nădejdea în aceasta, să văd ridicând mâinile...

Ridicați-vă.

Acea dimineață strălucită și fără nor

când cei morți în Hristos se vor scula,

În gloria învierii Lui;

Când cei salvați de pe pământ se vor aduna Dincolo de
cealaltă...

-Amin-